

031. Tweede Maaslands dictee

Van hiërogliefen tot bits en bytes

Sinds onheuglijke en zelfs nauwelijks geëxploreerde millennia heeft de mens zich beijverd grafische systemen te creëren om kennis op te slaan en aan niet-ingewijden door te geven.

Uiteraard hebben de prehistorische annotaties geenszins het embryonaal niveau kunnen ontstijgen. Het blijven mythische ideografieën, enigszins gelijkend op hedendaagse rebussen, zonder fonetische implicaties.

Met de Egyptische hiërogliefen openen zich echter bredere, zelfs weidse perspectieven. Het zijn evenwel de Feniciërs die, decennia later, de Grieken een tekenstructuur aanbieden die deze laatste herleiden tot een alfabet ter consciëntieuze fixering van wat het menselijk brein dankzij denk- en voorstellingsvermogen in een tijdspanne van enkele eeuwen zal accumuleren.

Voor deze altruïstische ontwikkeling heeft onze geïndustrialiseerde era nieuwe dimensies geopend.

Voortgeschreden kennis van de micro-elektronica leidde tot beklijvende ingebruikneming van de computer en grenzeloze autoriteit van bits en bytes.

In tegenstelling tot de conventionele, algemeen aanvaarde methodes is het de computer die door specialisten op het terrein van de kunstmatige intelligentie wordt geïnstrueerd om kennis en ideeën van gekwalificeerde experts ter beschikking te stellen voor consumptieve doeleinden.

De minicomputer, gebaseerd op een flintertechnologie met duizenden informatiecircuitry, zal ongetwijfeld een encyclopedische, caleidoscopische wereld van miljoenen of zelfs miljarden gegevens offeren aan elkeen.

Natuurlijk bergt deze hausse aan praktisch ongebreidelde gegevensverwerking ook gevaren voor culturele averij.

De mens kan verstrikt raken in een zogoed als geautomatiseerde en door overal tegenwoordige robots beheerste wereld waarin hij zich een allochtoon zal voelen.

De exploitatie van de computer kan ook leiden tot een nivellering van het culturele en behoeftepakket van de mens tot perfect functionerende recreatie binnen onze fastfoodcultuur.

Er is echter meer: de elektronische kabelarchitectuur waarin heden ten dage ons reilen en zeilen gedijt, ondermijnt onze privacy op schrijnende wijze.

Als je nu cliënt, sollicitant, arrestant of aidspatiënt bent, steeds kun je je gegevensskelet terugvinden in een welingelicht, goed geoutilleerd elektronicabestand.

En toch, spijs alle perikelen die uittentreuren worden geassocieerd met het ogenschijnlijk apocalyptisch spel van bits en bytes, heeft de computer een nieuwe wereld opengelegd.

Elke serieus geïnteresseerde zal deel kunnen hebben aan het ontzaglijk potentieel van gezamenlijk kennen en kunnen dat bijeengestouwd is. Wat houdt je tegen daarvan gebruik te maken?